

[A. C. D. Petersen.]

at naar denne Henstand er givet, naar disse Moratoriestemmelser er lovfæstet, saa betyder det, at der for disse Mennesker er en større Mulighed, end der var i Forvejen, for at komme frelst ud af Vanskelighederne, og derfor vil det underbygge vor Velvillie med Hensyn til at medvirke til dette Lovforslags Ophøjelse til Lov, hvis den højtærede Minister i sine Bemærkninger senere vil tilsige os sin Bistand til at lette Landbruget for en Del af de Byrder, som Landbruget er ude af Stand til at bære, gennem en Nedsættelse af Ejendomsskatterne, eller til at støtte Landbruget, saaledes at der fremkommer en Forhøjelse af Produktpriiserne, hvilket paa nærværende Tidspunkt er det allernødvendigste, ligesom det er sket for de Produkter, jeg allerede har nævnt, og som det kan gøres paa andre Omraader, som jeg ogsaa har nævnt. Hvis den højtærede Minister vil tilsige det konservative Folkeparti sin Støtte hertil, vil den højtærede Minister ogsaa kunne faa vor Medvirking til Gennemførelse af Lovbestemmelser vedrørende Henstand. Jeg udtaler gerne, at vi ser med Velvillie paa en Mulighed for at aflaste de paagældende ogsaa for Dagen og Vejen, men det formaalsløse deri, idet man ikke har nogen Udsigt til nogen Bedring, vejer naturligvis tungt overfor mit Parti og er Aarsag til de Betænkeligheder, som Partiet med mig som Ordfører har fremsat med Hensyn til Forslaget.

Jeg skal saa slutte med at bede den højtærede Minister om at give mig Svar paa de Spørgsmaal, jeg her har stillet, og af disse Spørgsmaals Besvarelse vil mit Partis Stilling i høj Grad afhænge, men jeg skal naturligvis her som ved andre Lejligheder give mit Partis Tilsigelse til en velvillig Behandling af Forslaget. Hvis man gennem de Udvalgsforhandlinger, der kommer, finder Muligheder for at kunne gøre nogen Indsats af Værdi for Landbruget, skal mit Partis Medvirking ikke savnes. De Nyttевirkninger, vi kan se, Lovforslaget kan faa, overvejes imidlertid i Øjeblikket af vore Betænkeligheder, og derfor vil det, som sagt, være overmaade paakrævet, om den højtærede Minister vil være med til at skabe saadanne Vilkaar, at Landbrugets Rentabilitet bedres, saaledes at Landbrugerne, naar denne Henstandslovgivning udløber, kan være i Stand til at klare sine Forpligtelser.

Holdgaard: Dette Tillæg til Akkordloven, som vi her behandler, tilsigter ligesom den gældende Akkordlov en Nedbringelse af

Gældsforpligtelserne for Landbruget, og at det er paakrævet, tror jeg, man fra alle Sider maa være enig om. Ogsaa de Udtalelser, der er fremsat fra de to sidste ærede Ordførere, bekræfter jo til fulde dette, uanset hvilken Begrundelse man giver for Gældsstiftelsen. Og da det i øvrigt har vist sig, at man gennem det Forsøg, man nu har gjort med den gældende Akkordlov, har betraadt en farbar Vej til Nedbringelse af Gældsbyrden, forekommer det mig ganske naturligt, at man søger at fortsætte og udbedre denne Lovgivning.

Jeg er selv ikke ubekendt med, at man i visse Kredse undertiden udtaler en vis Misfornøjelse med denne Lovgivning. Man hører undertiden Kritik fra Kreditorernes Side, fra Haandværkere og handlende, og jeg vil gerne dertil sige, at jeg synes, at denne Misfornøjelse ofte er i høj Grad ubegrundet, selv om det selvfølgelig er rigtigt, at der i enkelte Tilfælde sker Misbrug. Hvis det er rigtigt, hvad der er forebragt mig mere end een Gang fra Folk, der arbejder i Akkordudvalgene, at der er enkelte, som søger at skaffe sig en stor Kredit hos handlende for at kunne indgive Begæring om Akkord, er dette selvfølgelig et Misgreb, og det burde tages under Overvejelse, om en saadan Mand ikke burde udelukkes fra Akkord, hvis det kan paavises, at han har stiftet stor Gæld for at faa den smøget af sig ved Akkord.

Men jeg maa hævde den Betragtning, at Kreditorerne bestemmer selv under denne Akkordlovgivning, om de vil gaa med til Akkorden eller ej, det er en frivillig Akkord, og endvidere maa det huskes, at Statens Millionudlaan til dette Formaal udelukkende gaar til Kreditorerne, til at betale det Beløb, som maa siges at være tabt paa nærværende Tidspunkt. Jeg synes derfor ikke, at Kreditorerne har nogen som helst Grund til at være misfornøjede med denne Lovgivning, der i Virkeligheden ogsaa kan hjælpe dem. Naar dertil kommer, at vi ved den sidste Revision af Akkordloven indførte den Bestemmelse, at de 35 pCt. af Gælden kan være hvilende, hvis Landbrugets Rentabilitet bliver bedre, maa man sige, at der er taget Hensyn til Kreditorerne.

Det ærede Medlem Hr. Kyed var inde paa en Omtale af Kautionisternes Stilling, og man fik det Indtryk, at det ærede Medlem ønskede, at Kautionisterne i visse Tilfælde skulde betale. Jeg vil gerne heroverfor udtale, at det kan man selvfølgelig overveje, men det er ogsaa efter min Mening en nøje Overvejelse værd. Thi man maa jo ikke glemme, at Kautionisten er gaaet ind som Kautionist udelukkende for at hjælpe